

ΜΗ ΧΑΛΝΕΣΑΙ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : 'Εν Ἀθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20 — 'Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 30

ΑΓΓΕΛΙΑΙ : ἀπαξ ἢ δις, λ. 40, τρίς ἕως ἑξάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 18, ἔτος ἢ ἑξαμηνίαν λ. 10.

— ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσῶν, Ἀριθ. 6, ἀέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν πλατείαν τοῦ Συντάγματος. —

B. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΦΘΥΝΤΗΣ

ΒΟΥΛΗ

Τετάρτη — 3 Φεβρουαρίου.

Ο κ. Κοντογούρης,

βουλευτὴς Πατρῶν, ἀνήκει, ὡς γνωστόν, εἰς τοὺς τελευταίον ἀποσκιρτίσαντας ἐκ τῶν τάξεων τῆς συμπολιτεύσεως καὶ ἀποκηρύξαντας πλῆρως τὸ οἰκονομικὸν σύστημα τῆς Κυβερνήσεως. Ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς Συνόδου, ὅτε ἀπὸ γενικῆς ἀπόψεως συνεζητοῦντο τὰ φορολογικὰ νομοσχέδια, παρουσιάσθεις ὡς διερμηνεὺς τοῦ φρονήματος τῆς ἐμπορικῆς ἐπαρχίας του, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἡ ἀντίδρασις ζωηροτέρη, καὶ οὕτως εἰπεῖν, ἐπιστημότερον ἐνεργεῖ διὰ συλλαλητηρίων, διαμαρτυρήσεων, καὶ ἐπιτροπειῶν, ἐθεώρησε καθήκόν του καὶ ὑπο τῆς συνειδήσεώς του ἐπιβαλλόμενον, καθ' ἃ εἶπε τότε, νὰ ἀποδοκιμάσῃ τὴν πορείαν τῆς Κυβερνήσεως.

Τότε ἡ ἐργασία τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἦτο καθαρῶς ἀρνητικὴ· ἤδη ἐργάζεται θετικῶς ὑπὸ τὴν σκέπην τῆς ἰδίας σημαίας τῆς τῶν οἰκονομιῶν. Καὶ παρατηροῦμεν ὅτι εἰς τοὺς αὐτοὺς ἀντιπροσώπους, οἵτινες καὶ ἀπὸ τοῦ βήματος τότε πανηγυρικῶς ἐξήγγειλαν τὸ νέον βάπτισμά των, ἀνέθηκεν ἡ ἀντιπολιτεὺσις ἤδη τὴν πρὸς τὴν Βουλὴν ἀναγγελίαν καὶ ἀνάλυσιν τῶν οἰκονομιῶν τῆς εἰς τὰς δαπάνας πάντων σχεδὸν τῶν ὑπουργείων· διότι μετὰ τὸν κ. Χαντζόπουλον, τὸν χθὲς ἀναπτύξαντα τὰς οἰκονομίας ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν, ὁ κ. Κοντογούρης σήμερον ἀνεδέχθη τοὺς πέντε ἄλλους κλάδους, ἐκτὸς τῶν στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν. Καὶ φανταζόμεθα ἤδη χαίρεκαλον μεῖδιωμα τῆς Κυρίας Ἀντιπολιτεύσεως, ἀντιτασσούσης εἰς τὴν Κυβέρνησιν τοὺς πρῶν φίλους, καὶ τόσῳ μάλιστα θερμούς ὑπὸ τοῦ ζήλου τῶν νεοφωτιστῶν.

Τὸ πρῶτον μέρος τοῦ λόγου τοῦ βουλευτοῦ ἐκ Πατρῶν ἐνδιατρίβει περὶ τὰς γενικὰς γνωστάς καὶ τριβείσας πῶς μεμφιμοιρίας, κατὰ τοῦ φορολογικοῦ συστήματος, καὶ πῆρε τὰς προθέσεις τῆς ἀντιπολιτεύσεως. "Ἐρχεται, λέγει, νὰ ἐξετάσῃ τὸν προϋπολογισμὸν ὑπὸ τὴν καθάραν αὐτοῦ οἰκονομικὴν ἔσφιν, καὶ ὑποδείξῃ τὸ σφαλερὸν τῆς βάσεως αὐτοῦ· δι' οἰκονομιῶν καὶ φορολογίας ἐπὶ ἀναλόγων βάσεων ἀνορθοῦται ὁ τόπος· τὸ κοινοβούλιον πρέπει νὰ ἀντιστῇ

ἀλλοίμονον ἂν ἡ ἐνδοτικότης εἰσχωρήσῃ καὶ ἐντὸς αὐτοῦ ἐπειδὴ τὸ θέλει ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν. Παρεδέχθη πᾶσαν οἰκονομίαν μὴ παραβλάπτουσαν τὴν λειτουργίαν τῆς Κυβερνητικῆς μηχανῆς. Δὲν εἶνε ἀλάνθαστος, πιθανὸν νὰ πλανᾶται, ἀλλ' ἐνδιαφέρεται μετὰ πόνου ὑπὲρ τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Τὸ κύριον μέρος τῆς ἐμιλίης του, ἡ οὐσία, αἱ οἰκονομίαι ἐπὶ τῶν διαφόρων κοινουλιῶν τῶν διαφόρων ὑπουργείων, εἶνε θέμα ἀριθμῶν, ξηρον θέμα· διὰ τοῦτο ἀπηξηρείνεται σχεδὸν ἐκεῖ καὶ ὁ ρήτωρ, ἡ πανηγυρικὴ καὶ μονότονος ἐντασις τῆς ἀπαγγελίας του καταπίπτει εἰς ἄχρον, ὡσεὶ μετὰ κόπου, ψιθίσμα χιλιάδων καὶ μονάδων, ὡς μαθητῆς δειλῆς ἐξεταζόμενος εἰς τὴν ἀριθμητικὴν, καὶ τὴν φροντίδα τῆς διασαφῆσεως καὶ ἐτοιμοῦ ἀπαντήσεως πρὸς τὸν ἀγρύπνως ἐπιτηροῦντα τὰς παρατάξεις τῶν ἀριθμῶν κύριον πρωθυπουργόν, καὶ πολλὰκις δι' ἐπιδείξιων καὶ προσφυστάτων παρατηρήσεων θορυβοῦντα τοὺς κύκλους τῶν οἰκονομιῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως, καταλείπει εἰς τὸν Δελγιάννην, ἄφρονος παραμένων ἐπὶ τοῦ βήματος.

Πάλιν δ' ἀναλαμβάνει τὸν πρῶτον τόνον, μακρὰν τῶν ἀριθμητικῶν σκοπέλων, ὅταν ἐν τῷ ἐπιλόγῳ ὑπὸ τὴν ιδιότητα ἀντιπροσώπου ἰδία τῶν Πατρῶν φέρει κάπως ἐκτενῶς τὸν λόγον ἐπὶ τοῦ ἐπικρατοῦντος ἐν Πατραις ἐρεθισμοῦ, καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, καθ' οὗ, λέγει, τὰ πάντα ἐκεῖ συνόμωσαν, ἐφημερίδες, συντεχνίαι, συλλαλητήρια, καὶ ποιήματα ἀκόμη. Ἀναγινώσκει περικοπὰς Πατραϊκῆς ἐφημερίδος καὶ ὑπομνήματα συμπολιτῶν του, ἐξετάζει τὸ νομοσχέδιον ἐπὶ τῆς φορολογίας τοῦ οἴνου, ἐπικαλεῖται γνώμας τινῶν συγγραφέων, καὶ ἐνδιατρίβει εἰς τὰ τῆς ἐσχάτως παραστάσης ἐπιτροπῆς. «Ὁφείλω νὰ ὁμολογήσω ὅτι εὐμενεῖς ἐντυπώσεις εἰσεκόμισεν ἀπὸ τὸν πρωθυπουργόν, ὅχι ὅμως καὶ ἀπὸ τὸν κ. Καλλιγᾶν». Καὶ ἐπαναλαμβάνει τὴν ἐν παρελθόντι φύλλῳ τοῦ *Μη Χάλεσαι* ἀναγραφείσαν ἐκείνου ἀπάντησιν πρὸς τὴν ἐπιτροπὴν. Προσθέτει δὲ ὅτι καὶ ἄλλοτε παρομοίως ἐδέχθη ἄλλην τινα ἐκ τῆς ἰδίας πόλεως ἐπιτροπὴν.

Καὶ καταλήγει, ἀναγινώσκων περικοπὰς ἐκ λόγων τοῦ Τρικούπη τοῦ 1880, ἀρχηγοῦ τότε τῆς ἀντιπολιτεύσεως, τὸν ὁποῖον ἐπιλαμβάνεται πάσης εὐκαιρίας ἤδη ἡ ἀντιπολιτεὺσις νὰ ἐπιδεικνύῃ ὡς βάσιν τῶν οἰκονομιῶν τῆς.

Πολλὴν περιφρόνησιν δεικνύουσι πρὸς τοὺς ψυχροὺς ἀριθμοὺς οἱ κύριοι βουλευταί, τὰ θεσμὰ τέκνα τοῦ μετηθρινοῦ ἡλίου αἱ πλείσταί θέσεις τῶν μένουσι κεναί, περὶ τὸν διάδρομον σχηματίζονται θορυβώδεις ὄμιλοι, καὶ ἡ συζητήσις διεξάγεται νεκρά. Τί κρίμα νὰ μὴ παρεισφορήσῃ κανεὶς ὑπὲρ τῆς Λαμπρινοπούλου, ἢ καμμιά διδασκαλίαν.

*

Τὰς οἰκονομίας ἐπὶ τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν ἀνέλαβε ν' ἀναπτύξῃ ὁ βουλευτὴς Κέας κ. **Κόρπας**. Καὶ ἄλλοτε κατὰ τὴν παρούσαν σύνοδον, παρεμπροσθίας στρατιωτικῆς τινος συζητήσεως, ἠδῶς εἶχεν ἀκουσθῆ ἀπὸ τοῦ βήματος, ὀμιλήσας ὀλίγα καὶ καλὰ καὶ ἤδη τὰς καλλίστας ἐντυπώσεις συνεκομίσαμεν ἐκ τοῦ λόγου του.

Ἐπὶ τοῦ βήματος γνωρίζει νὰ τιρῇ τὴν ἐμπρέπουσαν στάσιν, ἢ δὲ φωνὴ του εἶνε στρατιώτου βροντερά, χροματισθεῖσα ἐκ τῶν διδομένων προσταγμάτων ἐν ἀνοικτῷ πεδίῳ, ἀλλὰ πολὺ κατάλληλος διὰ τοιαύτην αἰβουσαν βουλευτηρίου ὁ λόγος του ῥεεὶ ἀπρόσκοπτος, μὴ πανηγυρίζων τυφλῶς τὰ πάντα τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἀλλ' ἐπιδεικνύων ἐν γενεὴ ἀνεξαρτησίαν φρονήματος, εὐγενῆ τινα μετριότητα καὶ ἐπιχύνων τὴν ἰδίαν ἐν τοῖς πλείστοις προσωπικότητα.

Δὲν εἶνε, λέγει, ὑπὲρ τῶν ἄκρων οἰκονομιῶν, ἀλλ' ἐφ' ὅσον αὐταὶ εἶναι δυναταί. Ἔχομεν ἀνάγκην στρατιωτικοῦ ὀργανισμοῦ, ἀναλόγου τῶν πόρων τοῦ ἔθνους μας, ὅσῳ τὸ δυνατόν μονιμώτερον χαρακτηρῆσα ἔχοντες, καὶ ἀνταποκρινόμενοι πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς νέας στρατιωτικῆς τέχνης. Συνηγορεῖ δ' ἐκθύμως ὑπὲρ τῆς σχολῆς τῶν ὑπαξιωματικῶν καθ' ἣς πολλάκις, νομίζω, κατεφέρθη ἐν τῶν ἐγκριτωτέρων μελῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ὁ κ. Μαυρομιχάλης. Ἄλλα τινὰ ἐκ τῶν πολλῶν ζητημάτων τῆς ὀμιλίας του διατιρεῖ ἢ μνήμη μου τὴν ὑπὲρ τῆς διετούς στρατιωτικῆς θητείαις συνηγορίαν του, ἀποκρούοντας ὡς ἀνεπαρκῆ τὴν μοναστῆ, καὶ συμβιβάζοντας αὐτῷ τὸ μακροχρόνιον πρὸς τὴν καθολικὴν στρατολογίαν. Θεωρεῖ ἀναγκαίαν σύστασιν σχολῆς ἀξιωματικῶν, καὶ εἰδικὴν σχολὴν τῆς ἐπι σκοπὸν βολής πρὸς δὲ καὶ τὴν εἰς τὰ ὄπλα ἀσκήσιν τῶν μαθητῶν τῶν Γυμνασίων, τῆς ὁποίας ἀναφέρει τὰ εὐάρεστα ἀποτελέσματα, περιγράφων τὰς ἀσκήσεις τῶν μαθητῶν τῶν Παρισίων Λυκείων.

*

Οἱ ὑπουργοὶ κύπτουσι διαδοχικῶς σκμειούντες ἐκ τῶν τάξεων τῆς συμπολιτεύσεως τιροῦσι σημειώσεις οἱ κκ. Βαλέτας καὶ Ποταμιάνος, ἴσως παρασκευαζόμενοι ν' ἀντεπεξέλθωσι.

Πέμπτη. — 3 Φεβρουαρίου.

Εἰς τὸν μὴ ναυτικὸν κ. **Φλογαῖτην** ἀνετίθη ἡ ἐκθεσις τῶν οἰκονομιῶν ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Ναυτικῶν, ἵνα κἀλλιον πληρωθῇ ὅτι ἐλέγομεν εἰς τὰ τῆς χθεσινῆς συνεδριάσεως περὶ τῶν νεοφωτιστῶν συμμάχῳ, ὡς τοὺς ἀπεκάλεσε σήμερον ὁ κ. Βαλέτας.

Ἄλλ' ὁ κ. Φλογαῖτης, πρὶν ἢ ἐπιληθῆ τοῦ ἀριθμητικοῦ περὶ τὰς πιστώσεις ψαλλιδίσματός του, γοργῶς προσπετᾷ, κοινοβουλευτικὴν πεταλοῦδα, ἐφ' ὅλων τῶν κλάδων τῆς ὑπηρεσίας, περὶ ὅλων τὸν λόγον ποιούμενος καὶ ἐκθέτων τὰ φρονήματά του, περὶ νομοσχεδίων καὶ θεσμῶν ἀφροσύντων εἰς πάντα τὰ ὑπουργεῖα, καὶ μόνον τὰς ἐπὶ τοῦ στρατιωτικοῦ ὀργανισμοῦ ἰδέας του ἐς ἄλλ' ἢ ἐπιφυλαττόμενος νὰ ἀναπτύξῃ.

Ἀκολουθῶν δὲ καὶ οὗτος τὴν καθιερωθεῖσαν ὑπὸ τῆς ἀν-

τιπολιτεύσεως τακτικὴν τῆς συγκρίσεως, ὀμιλεῖ περὶ τοῦ προγράμματος τῆς ἀντιπολιτεύσεως τοῦ 1880, τῆς ὁποίας τὸ πρόγραμμα περὶ παύσεως τῶν συναλλαγῶν καὶ περὶ οἰκονομιῶν παρέμεινε ἀνεκτέλεστον. Φροεῖ ὅτι δὲν ἐξαρτᾶται ἐκ μόνος τῆς Κυβερνήσεως ἢ παύσις τῶν συναλλαγῶν, ἀλλὰ κατακρίνει τὴν Κυβέρνησιν διότι δὲν ἐσκέφθη νομοθετικῶς περὶ τῆς παύσεως αὐτῶν, μὴ εἰσαγαγοῦσα τὸ περὶ προσόντων τῶν ὑπαλλήλων νομοσχέδιον, ὅπερ θεωρεῖ ὡς σπουδαῖον παράγοντα τῆς πολιτικῆς κινήσεως. Θεωρῶν τὸ ἄγεσθαι καὶ φέρεσθαι τὴν βουλὴν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ὡς συντελοῦν εἰς τὴν καθιέρωσιν τῆς πρωθυπουργικῆς παντοδυναμίας. Περιέμενε τὴν ἐπὶ τὸ ἀπλούστερον τροποποίησιν τοῦ νομαρχιακοῦ ὀργανισμοῦ, τὴν ἐπὶ τὸ οἰκονομικώτερον διοργανῶσιν τοῦ κράτους, ἀλλ' ἐπὶ ἤλθεν ἀκριβῶς τὸ ἀντίθετον. Ἐπικρίνει τὸν ταχυδρομικὸν νόμον, καὶ τὸ περὶ δασῶν νομοσχέδιον, ὡς ἐπιζήμιον, καὶ προσθέτον δαπάνης. Θεωρεῖ περιττὸν τὸ στρατιωτικὸν γραφεῖον, περιττοὺς τοὺς εἰσπράκτορας μετὰ τὴν κατάργησιν τῆς δεκάτης, βλαπτικωτάτην τὴν σύστασιν τῶν εἰς τινὰς δῆμους μικρῶν ἑλλην. Σχολείων καταφέρεται κατὰ τῆς ἀτελεστάτης μέσης παιδείσεως, ἀναφέρει ὅτι ἐπὶ δουλείας ἤσκουν καλλίτερον οἱ διδάσκαλοι τοὺς μαθητὰς των. Κηρύττει καταργητέας τὰς πρεσβείας καὶ τὰ παρὰσκημα. Καὶ μεθ' ὅλους αὐτοὺς τοὺς ἐλιγμούς ἐνθυμεῖται τέλος τὰς ναυτικὰς οἰκονομίας του, προσκαλῶν ἤδη τὰς διακοπὰς καὶ παρατηρήσεις τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν, καὶ τοῦ οὐχ ἦττον ἐνδιαφερομένου Δουζίνα, ἀλλὰ καὶ τὰς παρατηρήσεις ἀρμοδίου τινος μέλους τῆς ἀντιπολιτεύσεως, τοῦ ναυτικοῦ κ. Κριεζῆ, διότι ὡς φαίνεται, μεθ' ὑπερβολικοῦ ζήλου ἐνήργησε ἐν τοῖς πλείστοις ἢ οἰκονομικῆ ψαλλίς τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν.

*

Ἐπὶ τῇ θῆκῃ τοῦ κ. **Βαλέττα**, χωροῦντος ἐπὶ τὸ βῆμα, τὸ διαφῆρον ἀνακαινίζεται, ὡς ἐν θεάτρῳ πρὸ ἀλλαγῆς σκηνογραφίας· διότι μὰ τὴν ἀλήθειαν, ἤρχισε νὰ καταπτᾷ μόνονος — καὶ ὀμιλῶ ὑπὸ θεατρικὴν ἐποψίν — ἡ μακρὰ πάροδος τῶν οἰκονομοπλαδίων μελῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Νέα ἐπιχειρήματα, νέα ἐπιδηξίαις ἐκτιλυθῶσεται. Ἐπειτα ὁ κ. Βαλέττας, ἐπανέρχεται ἐκ τοῦ βήματος, μετὰ μακρὰν ἀπ' αὐτοῦ διάξουζιν, ἀφοῦ εἶχε διεκριθῆ τότε ὡς εἰς τῶν εὐγλωτοτέρων καὶ πολλὰς ὑποσχουμένων ἐκ τῶν τῆς νεωτέρας γενεᾶς.

Τὸ σύστημα τῶν ἐργασιῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως ὑπῆρξε σύγκρισις μεταξὺ τῆς παρούσης Κυβερνήσεως καὶ τῆς ἀντιπολιτεύσεως τοῦ 1880· ἐπὶ τοῦ προγράμματος τῆς δευτέρας βραδύεται ἡδὲ, ἐνῶ τότε ἐκόπτετο καὶ τὸ ἐπολέμει. Ἀλλὰ πρὸς αὐτὸ, λέγει, θὰ παραβάλῃ καὶ ἐκεῖνος τὴν παρούσαν πολιτικὴν τῆς Κυβερνήσεως, τὸ αὐτὸ σύστημα ἀκολουθῶν, καὶ θὰ ἀποδείξῃ ὅτι κατ' οὐδὲν παράλλαξε τὸ πρόγραμμα τῆς τότε ἀντιπολιτεύσεως, καὶ ὅτι δὲν εἶνε ἄστοργοι, ὅπως μετὰ τὴν νίκην ἐγκαταλίπωσι τὸ σύμβολον τῆς νίκης. Ἡ συμπολιτεῦσις μόνον πράγματα ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ, καὶ ὄχι περισσεῖαν λόγων, ὡς ἐκεῖνοι οἵτινες θέλοντες νὰ προσάψωσι σπουδαιότητα εἰς τοὺς λόγους των, καὶ νὰ ἀποδείξωσιν ὅτι μόνον ἐδώλιον, οὐχὶ δὲ καὶ ἰδέας ἠλλαξάν, ὀμίλησαν περὶ πολλῶν, χωρὶς περὶ οὐδενὸς τούτων νὰ πράξωσι.

Καὶ εἰσέρχεται εἰς τὴν λεπτομερῆ ἐξέτασιν καὶ τῶν δύο προϋπολογισμῶν — τοῦ 1880 καὶ τοῦ παρόντος — τῶν ὑπουργείων τῶν Ἐξωτερικῶν, τῆς Δικαιοσύνης, καὶ τῶν Ἐσωτε-

ρικῶν, διὰ τὴν ἀποδείξιν ὅτι οὐδεμία διαφορὰ ὑπάρχει μεταξὺ τῶν δύο, ὅτι αἱ παρατηρούμεναι διαφοραὶ εἰς τὰς διαφορὰς πιστώσεις εἶνε φαινομενικαί, ὅτι αἱ πραγματικαὶ διαφοραὶ εἶνε ἐλάχισται, προσερχόμεναι ἀπὸ τὰς ἀπαιτήσεις τὰς ὑπηρεσίας, καὶ τῆς αὐξήσεως κατὰ τὸ 1[6 τῆς κεντρικῆς ὑπηρεσίας τῶν ὑπουργείων, ἕνεκα τῆς προσλήψεως τῶν νέων ἐπαρχιῶν.

Ἄλλὰ καὶ οἰανδήποτε δαπάνην τῆς Κυβερνήσεως δὲν διστάζω νὰ ἀποδεχθῶ μετὰ τὸ περίσσευμα τῶν 3 ἑκατομμυρίων, ὅπερ ἀφῆκεν, ἀφοῦ ἀπὸ τοῦ 1862 δὲν ἤρουν αἱ ψηφίζόμεναι πιστώσεις εἰς τὰς Κυβερνήσεις, καὶ ἤρχετο ὀρθοῦς ἀναπληρωτικῶν. Οὐδὲν ὑπουργεῖον, λέγει, ἔφερε πραγματικὸν προϋπολογισμὸν, ἐκτὸς ἐνὸς τοῦ ὁποίου τὴν μνήμην σεβόμεθα: τοῦ Ἐπαμεινῶνδα Δεληγιώργη.

Ὡς πρὸς δὲ τὴν δημοσιογραφικὴν ἐργασίαν τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐπὶ τῆς καλύψεως τοῦ ὑπερόγκου ἐλλείμματος, φρονεῖ ὅτι οἱ μὲν ἐπὶ τῶν ἀνωνόμων ἐταιριῶν προτεινόμεναι φόροι εἶνε ἀσίμωτοι λόγῳ ποσού, οἱ δὲ ἐπὶ τῶν ἐνυποθηκῶν δανείων εἶνε ἐναντίον τοῦ λαοῦ ἴσα ἴσα, ὑπὲρ οὗ κόπνυται. Θέλουν νὰ καλύψωσι διὰ 500,000 περίπου ἐλλείμμα 15 ἑκατομμυρίων.

Ἐπιτροχάδην ὕστερον ἀνασκευάζει τὰ λεχθέντα ἐπὶ τῆς φορολογίας, τῶν οἴνων, καπνοῦ, κτλ. καὶ ἐπιλέγων θερμὰ καὶ ζωηρὰ, τελειώνει τὴν τολμηρὰν καὶ εὐγλωττον ομιλίαν του.

*

Καὶ τὸν διαδέχεται ὁ ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν, φέρων τὸν λόγον ἐπὶ τῆς ἐν γένει ἀθλίᾳ οἰκονομικῆς καταστάσεως τοῦ τόπου, καὶ τῆς ἐπαπειλουμένης χρεοκοπίας, ἣ ὁποία μόνον διὰ τῆς αὐξήσεως τῶν προσόδων καὶ τῶν τοιούτων μέτων δύναται νὰ ἀποτραπῆ, ἐπιτυχάνοντος τοῦ Ἰσοζυγίου, καὶ ἐπερχομένης τῆς ἀρσεως τῆς ἀναγκατικῆς κυκλοφορίας. «Ἡμεῖς κατεδικάσθημεν νὰ φέρωμεν τὰς ἀμαρτίας τῶν ἄλλων. Ἐν παντὶ ἤμεθα ἐν ἀτελείᾳ» καὶ ἐν τῇ ἀτελείᾳ ταύτῃ εὐρισκόμεθα ὑπὸ θεσμοῦ τούτου ὁποίου δὲν δυνάμεθα νὰ παραλίπωμεν.»

Δὲν ἠδυνήθημεν, ἕνεκα τῆς ἀσθενοῦς φωνῆς τοῦ ἀγορευόντος, νὰ ἐνωτισθῶμεν ἀκριβῶς πάντα τὰ ἐπιχειρήματά του· ἀλλὰ παρατηρήσαμεν ἐκ τοῦ λόγου του τὴν παντελῆ ἀπουσίαν πάσης χαριτολογίας ἐκ τῶν τόσων γνωρίμων τῷ κ. Καλλιγᾷ. Καὶ ἐπὶ πλέον οὐδεμία διακοπὴ, οὐδὲν βέλος, οὐδεμία ἀνταπόδοσις πρὸς τοὺς συνησπισμένους ρήτορας τῆς ἀντιπολιτεύσεως, τὸσάκις κατ' ἐκείνου ἰδιαιτέρως ἐκκενοῦνται τὸ ὄπλον των. Ὁ ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν φαίνεται ἀποκαμωμένος.

Κουτρούλης.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Εἶναι καὶ αὐτὸ τῆς καταστάσεώς μας ἴδιον νὰ μὴ δύναται τὸ δημόσιον — ἐπὶ τέλους τὸ Ἔθνος — νὰ λαμβάνῃ γνώσιν ἐν ἐκτάσει τῶν ἐν τῇ Βουλῇ συζητήσεων. Αἱ σπουδαιότεραι ἀγορεύσεις, δὲν δημοσιεύονται εἰμὴ μόνον ἐν τῇ Ἐφημερίδῃ τῶν Συζητήσεων τῆς Βουλῆς, κτῆματος ἀποκλειστικοῦ τῶν Βουλευτῶν. Ἐνίοτε δημοσιεῖται ἡ Ὄρα τοῦ λόγου τοῦ πρωθυπουργοῦ καὶ κάποτε ἡ Πρωτὰ τοῦ ἰδικοῦς τῆς. Ἀλλὰ καὶ αὐτὸ ὄχι πάντοτε. Ἰδού ὅτι ἡ τελευταία δὲν ἐδημοσίευσεν τὴν ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἀγορεύ-

σιν τοῦ κ. Δεληγιάννη. Ἡ πρώτη σπανιώτατα δημοσιεῖται λόγους Καλλιγᾷ. Τὸ Ἐθνικὸν Πνεῦμα οὐδέποτε ἀγορεύσει ἀντιπολιτευομένων. Ἐκεῖνος ὅστις θὰ θελήσῃ νὰ δημοσιεύσῃ λόγον του εἰς ἐφημερίδα μὴ κομματικὴν ἀναγκάζεται νὰ πληρώσῃ ἐκάτον καὶ διακόσια φράγκα. Ἐχομεν λοιπὸν τύπον: Ὅτι δημοσιεύουν αἱ ἐφημερίδες δὲν δύναται νὰ ὀνομασθῆ ὡςτε περίληψις· μόνον σημειώσεις περὶ τοῦ τί γίνεται εἰς τὴν Βουλὴν. Μεταξὺ ἀντιπροσωπειᾶς καὶ Ἐθνους δὲν ὑπάρχει ἄρα συνάσεια οὐδεμία. Καὶ τὸ σφάλμα δὲν εἶναι μόνον τοῦ τύπου, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀντιπροσωπειᾶς, ἥτις κατεδίκασε τοὺς δημοσιογράφους εἰς θεωρίαν ὅπου οὐδὲν ἀκούουσιν. Ἀλλὰ καὶ τὸ ὅτι οὐδεμία ἐφημερίς δημοσιεῖ εὐρύτατα πρακτικὰ Βουλῆς, εἶναι καθαρὰ ἀρνησις τῆς ὑπάρξεως τοῦ τύπου. Ὁ Αἶων, ὅστις καυχᾶται ὅτι εἶναι ἡ πρώτη ἐφημερίς καὶ ὑπὲρ οὗ διατέθησαν τόσα κεφάλαια, ἔπρεπε νὰ ἔχῃ τὴν φιλοτιμίαν αὐτὴν τοῦ νὰ διδῇ σαφῆ γνώσιν τῶν ἐν τῇ Βουλῇ συζητήσεων, ἀντὶ νὰ γεμίξῃ τὸ φύλλον του μὲ ἀθρα ξένων ἐφημερίδων. Ὡς νὰ ἦτο ἡ Ἑλλὰς παράρτημα τῆς Γαλλίας ἢ τῆς Ἀγγλίας. Μία ἐφημερίς ἂν λάβῃ τὴν πρωτοβουλίαν, ἢ ἀκολουθήσουσι καὶ ἄλλαι, καὶ ἡ Ἐθνικὴ ἀντιπροσωπεῖα θὰ λάβῃ νέαν ζωὴν καὶ αἱ συζητήσεις θὰ γίνωνται πραγματικώτεραι καὶ οἱ ρήτορες δὲν θὰ λένε ὅ,τι φθάσει, διότι θὰ ἐντρέπωνται τοὺς στενογράφους τῶν ἐφημερίδων.

Περὶ ἐνὸς ἀνωτέρου ὑπαλλήλου Μεσολογγίου, πρῶην Νομάρχου, στενοῦ φίλου τοῦ κ. Τρικούπη, διαδίδονται πράγματα ἅπερ ἐσκανδαλίαν ἄλλοτε φοβερὰ τὴν ἐθνοσυνέλευσιν τῆς Γαλλίας. Ἀναμένονται νὰ δημοσιευθῶσι λεπτομέρειαι εἰς τὰ σατυρικὰ φύλλα.

Τηλεγραφικῶς ἀναγγέλλουσιν ἡμῖν ἐκ Πύργου ὅτι παρεδόθη προχθὲς ὁ ἀπὸ Πύργου εἰς Κατάκωλον σιδηρόδρομος εἰς χεῖρας τοῦ κοινοῦ. Αὐριοῦ δὲ Κυριακῆν τελοῦνται τὰ ἐγκαίρια μεθ' ὅλης τῆς ἐπισιμότητος. Φανταζόμεθα τὴν κίνησιν, τὴν ζωὴν, τοὺς χωρικοὺς, τὰς χωρिकास, τοὺς λόγους, τὰς ζητωκραυγὰς, τὰς σημαίας.

Ἀπέναντι τῆς δουλοφροσύνης τῶν Θεσσαλῶν Βουλευτῶν ὀφείλομεν νὰ ἐπαινέσωμεν ὅσην δύναμιν τὴν μοναδικὴν ἐξαιρέσιν ἢν ἀπετέλεσεν ὁ ἐκ Βόλου βουλευτῆς, αὐτὸς καὶ μόνος τοῦ περι χαλκίων νομισμάτων νομοσχεδίου καταψηφίσας. Ὁ κ. Φιλάρετος πρὸ πολλοῦ ὄφειλε νὰ προστεθῆ ἀνεπιφυλάκτως εἰς τὴν ἀντιπολιτεύσιν, ὄχι τυφλῶς ὑπακούων αὐτῇ, ἀλλὰ μετὰ παρηρησίας πολεμῶν κυβερνήσιν μεθ' ἧς οὐδὲν κοινὸν ἔχει καὶ ἐν μέσῳ τῶν ὁπαδῶν τῆς ὁποίας παίζει ρόλον ψωραλέου κυνός — ἢς μᾶς ἐπιτραπῆ ἡ ἔκφρασις — πρὸς τιμὴν αὐτοῦ.

Εἶναι πολὺ περίεργον ὅτι ἐνῶ ὁ κ. Τρικούπης καὶ ὁ κ. Καλλιγᾶς καυχῶνται ὅτι παίζουν ἐπὶ τῶν δακτύλων τὴν οἰκονομικὴν ἐπιστήμην, ὁ ἐκ Καλαβρύτων βουλευτῆς κ. Ἀθανάσιος Πετιμεζᾶς, — ὃν αὐτοὶ νομιζοῦσιν ἐμπειρικόν, πρᾶγμα ὅπερ καὶ ὁ ἴδιος δὲν ἀρνείται — κατορθώνει ἐν τούτοις ἐν τοῖς οἰκονομικοῖς ζητήμασι νὰ συνδυάξῃ τόσῳ τὴν θεωρίαν μετὰ τῆς πείρας, τὸν λόγον τῆς πρώτης μὲ τὸν λόγον τῆς δευτέρας· τὸ περίεργον δὲ εἶναι ὅτι τὰ φωτεινὰ συμπεράσματα τοῦ συνδυασμοῦ αὐτοῦ εἶναι πάντοτε ἀντιθέτα τῆς οἰκονομικῆς ἐπιστήμης τῶν δύο. Ἡ περὶ χαλκίων νομισμάτων ἐν Θεσσαλίᾳ ἀγορεύσις τοῦ κ. Πετιμεζᾶ,